

Vurderinger af prisen på det internationale emissionsmarked varierer fra tæt på 10 kr. pr. ton CO₂ (hvis USA ikke bliver køber på markedet) over ca. 50 kr. pr. ton CO₂ (hvad f.eks. Holland forventer at betale for projekter i Østeuropa) til over 100 kr. pr. ton CO₂ (hvis udbudet falder væsentligt, f.eks. hvis den økonomiske vækst i Rusland bliver større end forventet).

Samlet anses en pris i omegnen af 50-100 kr. pr. ton CO₂-ækv. på det internationale emissionsmarked at være et realistisk skøn. Der er for indeværende ikke grundlag for at antage en højere pris, men som nævnt er der stor usikkerhed om prisen på drivhusgas-kreditter. Det er således muligt at der vil kunne opnås billigere kreditter, men det er også muligt at prisen vil blive højere, og hjemlige tiltag dermed mere attraktive.

Som anført i tabel 1, afsnit 4, forventes en samlet manko på 2,7 mio. tons CO₂-ækv. såfremt Danmarks 21%-reduktion udregnes på baggrund af de korrigerede 1990-udledninger, og 7,7 mio. tons såfremt Danmarks 21%-reduktion udregnes på baggrund af de ukorrigerede 1990-udledninger. Forskellen er således ca. 5 mio. tons CO₂-ækv.

Hvis Danmark vælger at erhverve drivhusgaskreditter på det internationale emissionsmarked, og såfremt disse kreditter kan opnås til 50-100 kr./ton vil forskellen svare til 250-500 mio. kr. per år i 2008-12, svarende til 1,2-2,5 mia. kr. i alt.

Kyoto-protokollens artikel 6 og 17 stiller krav om, at anvendelsen af Kyoto-mekanismerne skal være et supplement til de nationale foranstaltninger. Der er i forbindelse med reglerne for Kyoto-protokollens gennemførelse ikke sat kvantitative krav til, hvor stor en del af indsatsen, som skal ske nationalt. Det er dog regeringens holdning, at der fortsat skal ydes en hjemlig indsats.

Ifølge reglerne for Kyoto-protokollens gennemførelse er der fastlagt en afgift på 2% på CDM. Afgiften skal hjælpe særligt udsatte udviklingslande med at dække omkostningerne ved at tilpasse sig til klimaforandringerne. Der er således ikke taget stilling til finansiering af de administrative omkostninger ved CDM. Det er endnu ikke afgjort om en lignende afgift skal gælde for de to andre mekanismer, og afgiften kan blive fastsat højere, afhængig af den forventede kvotepris.

Såfremt Danmark ikke overholder sin reduktionsforpligtelse, vil det i medfør af Kyoto-protokollens overholdelsessystem få økonomiske konsekvenser i form af en strafrente i næste forpligtelsesperiode på 30% af en given manko. Mangler Danmark således f.eks. at reducere med 1 mio. tons CO₂-ækv. i 2012 vil det medføre – hvis Danmark ikke kort tid efter 2012

får bragt regnskabet i orden, evt. ved køb af kvoter i udlandet – at Danmark i den efterfølgende forpligtelsesperiode (formentlig 2013-17) yderligere skal reducere med 1,3 mio. tons CO₂-ækv, udover en ny reduktionsmålsætning. Desuden vil Danmark risikere at miste muligheden for at sælge kvoter på det internationale marked.

Som nævnt i bemærkningerne til B 194 vil Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen medføre økonomiske og administrative konsekvenser for staten for så vidt angår Danmarks opfyldelse af protokollens generelle forpligtelser, som beskrevet navnlig i protokollens artikel 2, 5, 7, 8 og 10.

For eksempel skønnes der i forhold til protokollens overvågnings- og rapporteringsforpligtelser i artikel 5, 7 og 8 et merforbrug på ca. 4 årsværk samt ca. 400.000 kr. i driftsmidler årligt fra og med protokollens ikrafttrædelse. Det drejer sig om de i forhold til Klimakonventionen udvidede forpligtelser vedrørende nationale systemer til opgørelser af udledninger og optag af emissioner samt udvidet rapportering vedrørende virkemidler, effekter, tilpasning og finansiel og teknologisk bistand til andre lande.

Desuden indeholder protokollens artikel 2 og 10 en række forpligtelser som vedrører internationalt samarbejde både med industrilande og udviklingslande om bl.a. virkemidler, teknologiudvikling og forskning. Danmarks efterlevelse af disse forpligtelser, som forventes at udvikle sig løbende, vil formentlig kræve yderligere administrative ressourcer, ligesom der kan vise sig behov for at afsætte ressourcer til en forstærket forskningsindsats. Der må i forbindelse med den gradvise implementering af disse forpligtelser løbende tages stilling til de nødvendige økonomiske og administrative rammer i takt med udviklingen i det internationale samarbejde.

Herudover skønnes der at være visse økonomiske og administrative konsekvenser forbundet med anvendelsen af Kyoto-mekanismerne, ikke mindst i opstartsfasen. Omkostningerne ved anvendelsen af Kyoto-mekanismerne afhænger af, hvordan man vælger at organisere brugen af dem og hvilke slags projekter der foretages.

For amter eller kommuner forventes der ikke direkte at være økonomiske eller administrative konsekvenser forbundet med Danmarks efterlevelse af de generelle forpligtelser.

7. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Efterlevelsen af Kyoto-protokollens generelle forpligtelser om overvågning og afrapportering m.v.